

1. Huokui hanki hiljaisuutta,

lumi puhdas lempeyttä.

Hämyssä hämärän kulki

henki joulun juhلاميeli.

Herätteli hartautta,

taikoi sentään tunnelmata

sota-Suomemme saloille,

kylän pienen kunnahille.

2. Viipyi luona vinttikaivon,

saunan kiukahan kivillä,

viluisella järvenjäällä.

Näki äidin uurastavan

avannosta vettä tuovan

kelkassansa korvo puinen.

Ikkunoita ihmetteli

kankain mustin verhottuja.

Kävi koivun latvuksessa,

pyrähti pihapolulle

kysytellen, kuulostellen,

joko sai tupahan tulla,

porstuamme porraspuulle...

3. Istui lapsi ikkunassa,

piltti luona pirtin pöydän.

Katsoi kauan metsätielle,

milloin taatto jo tulisi:

lomallensa ennättäisi.

4. Ilmaantuivat ikkunahan

kukat kuuran köynnösmäiset,

somat keijut sorjavarret,

tonttuparvet touhukkahat,

pukki myöskin pulkkinensa.

5. Tunsi lapsi tuoksun kuusen,

joka vielä jalkaa vailla

kyynelehti kaadettuna

kumollansa keittiössä.

Kulki äiti kiireisenä,

useasti uuniin katsoi,

juoksi saunaan joutuisasti,

tupaan sieltä tuiskun lailla.

Laittoi liinan pellavaisen

pirtin pöydän peitteheksi,

kynttelikön kaapistansa

öljylampun korvikkeeksi.

6. Tuli pirttiin vihdoin taatto

asetakki harmaa yllä.

Polvellensa piltin nosti,

karamellin yhden löysi

tarkastellen taskujansa.

7. Tuikki tähdet pakkasillan

saunasta kun saavuttihin,

häilähteli loimu lyhdyn

joulurauhaa toivotellen.

8. Tuvassamme tuoksu kahvin,

ei nyt karvaan korvikkehen.

Piparit ja joulupullat

äiti pöytää n pirtin kantai.

Kakut puuttui, myöskin tortut

konvehditkin kultakäärein.

9. Kun jo syttyi kynttilätkin

kultalatvaan kuusehemme,

veisattiin virsi vanha,

joka kertoi enkelistä.

Oli lahjat laadukkahat:

iltakausin itse tehdyt:

puhdetyönä valmistetut.

Mekon sievän saanut nukke:

kadonnut jo kauan sitten,

kuvakirja kannet uudet:

tädin vanhan tuoma kerran...

10. Sodan synkän syitä pohti

kukin suurin, kummeksuin

amaryllis: aamun ihme:

juhlistaja jouluaaton.